

Nieuwe geDaantes

Daan aanschouwt zijn warboel en denkt er het zijne van. Geraldine Jacques

Daar moet je Daan voor zijn, om je de grootse ambitie van Electric Light Orchestra aan te meten, maar dat in beperkte bezetting te doen. Zowel 'Wounds & wine' als 'The mess' ademen de seventies. Geestig, maar meer niet. Ze openen een album waarop Daan, zoals eerder op Simple, een aantal songs uit zijn catalogus herneemt.

Ook al dient de plaat ten dele om de aankomende tournee te schragen, het idee om sommige songs uit te kleden is goed. De songs zijn on the road gegroeid, Daan zelf is veranderd, en met minder muzikanten kan er in een vrijere sfeer opgenomen worden.

Genieten dus van pianoversies van 'The Player' en 'Parfaits mensonges', van de repetitieve aanpak van 'La crise' en zeker 'Crawling from the wreck', een van de songs waarin Daan zich lijkt te bezinnen over zijn wilde stoten. In 'The mess' vraagt hij zich af of hij spijt moet hebben van de warboel die hij er van maakt. Zou hij dat echt menen?

Het belangrijkste is dat de plaat vol speelplezier zit en dat de zanger meer dan ooit zijn stem buigt en uitdaagt. En het blijven ook songs met veel inhoud, dat zal live duidelijk worden.

Daan. The mess ***